

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๙/๒๕๖๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง
เกี่ยวกับข้อมูลผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม

ผู้อุทธรณ์ : เทศบาลตำบลคลองเต็ง จังหวัดตรัง
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลตำบลคลองเต็ง จังหวัดตรัง ผู้อุทธรณ์ โดย ร้อยตำรวจตรี ก. [REDACTED] ตำแหน่ง [REDACTED] มีหนังสือ ที่ ดง ๕๒๓๐๒/๕ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงประกันสังคมจังหวัดตรัง ขอรบว่า นาย ข. [REDACTED] ได้ประกันสังคมหรือไม่ หากได้ประกันสังคมไว้ นาย ค. [REDACTED] มีความเกี่ยวข้องข้องเป็นนายจ้างของ นาย ข. [REDACTED] หรือไม่อย่างไร

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรังมีหนังสือ ที่ ดง ๐๐๓๐/๔๔๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า สำนักงานประกันสังคม จังหวัดตรังไม่สามารถให้หรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ได้ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี” ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถเปิดเผยได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๑๕ (๖) ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ดง ๕๒๓๐๒/๒๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรังดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๘๙/๒๕๖๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง [REDACTED] มีความประสงค์จะดำเนินคดีกับนาย ข. [REDACTED] เนื่องจากเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ นาย ข. [REDACTED] ได้ขับขีรยนต์ยี่ห้อมิตซูบิชิ หมายเลขทะเบียน [REDACTED] ตรัง ซึ่งเป็นรถยนต์ของนาย ค. [REDACTED] ขนรถยนต์ตู้ของเทศบาลตำบลคลองเต็งทำให้รถยนต์ตู้และอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้ป่วยได้รับความเสียหาย เหตุเกิดที่ถนนเพชรเกษม สายตรัง - ห้วยยอด ระหว่าง กม. ๑๑๐๑ - ๑๑๐๐ หมู่ที่ ๙ ตำบลนาท่ามเหนือ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงประกันสังคมจังหวัดตรัง ขอทราบ ว่า นาย ข. [REDACTED] และนาย ค. [REDACTED] เป็นผู้อยู่ในระบบประกันสังคมหรือไม่ หากอยู่ในระบบประกันสังคม นาย ค. [REDACTED] มีความเกี่ยวข้องเป็นนายจ้างของนาย ข. [REDACTED] หรือไม่ อย่างไร เพื่อจะได้เรียกร้องค่าเสียหายจากนายจ้าง แต่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรังปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรังมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ตง ๐๐๓๐/๔๕๒๕ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น เป็นข้อมูลในระบบประกันสังคมที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามมาตรา ๓๔ และมีบทกำหนดโทษแก่นายจ้างที่เจตนาไม่ปฏิบัติตามไว้ตามมาตรา ๙๖ รวมทั้งมีบทกำหนดโทษแก่ผู้ใดที่เปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กรณีเทศบาลตำบลคลองเต็ง โดย ร้อยตำรวจตรี ก. [REDACTED] ขอสืบหาความสัมพันธ์นายจ้างลูกจ้างของนาย ข. [REDACTED] และนาย ค. [REDACTED] เพื่อจะได้เรียกร้องค่าเสียหายจากนายจ้าง สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรังเห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามหนังสือของเทศบาลตำบลคลองเต็ง ที่ ตง ๕๒๓๐๒/๕ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๑ เทศบาลตำบลคลองเต็งมีรายละเอียดตัวบุคคลและที่อยู่ที่ชัดเจนในการที่จะติดตามร้องทุกข์กล่าวโทษแจ้งความดำเนินคดี เรียกร้องค่าเสียหายหรือฟ้องร้องต่อศาลตามสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว และสำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรังได้ตรวจสอบตามฐานข้อมูลของสำนักงานฯ แล้ว พบว่า นาย ค. [REDACTED] เคยเป็นผู้ประกันตนตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๒ และสิ้นสุดวันที่ ๓๐

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๙/๒๕๖๑

กันยายน ๒๕๕๕ และนาย ข. เคยเป็นผู้ประกันตนตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และสิ้นสุดวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ดังนั้น บุคคลทั้งสองราย จึงไม่ได้มีความเกี่ยวข้องในการเป็นนายจ้าง หรือลูกจ้าง ในช่วงที่เกิดเหตุพิพาทเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ดังกล่าว

สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนสถานประกอบการ ลูกจ้าง ผู้ประกันตน เป็นข้อมูล ที่สำนักงานฯ ได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งการขึ้นทะเบียนนายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ประกันตน การจัดเก็บเงินสมทบการคุ้มครอง และการจ่ายสิทธิประโยชน์ให้แก่ลูกจ้าง ผู้ประกันตน เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิการและหลักประกัน ความมั่นคงในการทำงานและการดำเนินชีวิตแก่ลูกจ้างผู้ประกันตน และตามพระราชบัญญัตินี้ยังมี บทบัญญัติของกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลทั้งส่วนของนายจ้าง ลูกจ้างและผู้ประกันตน ซึ่งผู้ที่เป็นเจ้าของข้อมูลโดยตรงคือนายจ้างหรือสถานประกอบการ สำนักงานฯ ไม่มีอำนาจหรือ หน้าที่ตามกฎหมายที่จะขอให้นายจ้างเปิดเผยข้อมูล ตามที่นายจ้างได้แจ้งไว้แก่สำนักงานฯ ให้แก่ บุคคลอื่น ยกเว้นศาลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายในการเรียกให้ส่งข้อมูลหลักฐานเพื่อการ พิจารณาคดีหรือดำเนินการตามกฎหมายของหน่วยงานนั้น ๆ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายมีข้อที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์คือ มีสถานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การร้องขอข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้เป็น การดำเนินการเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดของบุคคลที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ เทศบาลตำบลคลองเต็ง จึงเป็นการใช้สิทธิร้องขอข้อมูลข่าวสารในลักษณะทำนองเดียวกับเอกชน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูล การประกันสังคมของนาย ข. และนาย ค. เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลตำบลคลองเต็งเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหายและได้รับผลกระทบโดยตรงจากการขับชื้อรถยนต์ของนาย ข. จึงควรได้รับ ทราบข้อมูลข่าวสารนั้นตามคำขอเพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินคดี อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวเป็นการเปิดเผยให้แก่เทศบาลตำบลคลองเต็งเป็นการเฉพาะราย จึงไม่น่าจะทำให้การบังคับ ใช้กฎหมายของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรังเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๙/๒๕๖๑

ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่เลขประจำตัวประชาชน และเลขที่บัญชีธนาคารของสถานประกอบการที่บุคคลทั้งสองเคยทำงาน การเปิดเผยจะกระทบสิทธิส่วนบุคคลของผู้ประกันตนและของผู้ประกอบการโดยไม่สมควร จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรังเปิดเผยข้อมูลการประกันสังคมของนาย ข. และนาย ค. เว้นแต่เลขประจำตัวประชาชน และเลขที่บัญชีธนาคารของสถานประกอบการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๑

(นายพิรพล ไตรทศาวิทย์)

(นายพุทธิสัตย์ นามเดช)

กรรมการ

(นายบัณฑิต ตั้งประเสริฐ)

กรรมการ

(นางอัจฉรา อุณหเลขกะ)

กรรมการ

(นางการดี เลียวไพโรจน์)

กรรมการ

พลโท
(สุขสันต์ สิงหเดช)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ นายพิรพล ไตรทศาวิทย์ หัวหน้าคณะ ๑ ไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากเดินทางไปต่างประเทศ